

EBA/GL/2021/11

09/11/2021

Ghid

privind indicatorii planului de redresare

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul de aplicare a dreptului Uniunii într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care ghidul vizează în principal instituțiile.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 14.02.2022. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2021/11”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară pentru a raporta conformitatea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la situația conformării trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările vor fi publicate pe site-ul ABE, conform articolului 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

5. Prezentul ghid precizează, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE², lista minimă a indicatorilor cantitativi și calitativi ai planului de redresare, care urmează să fie inclusă în planurile de redresare elaborate și evaluate în conformitate cu articolele 5-9 din aceeași directivă, astfel cum se detaliază la articolele 3-21 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei³, mecanismele adecvate pentru monitorizarea periodică a acestor indicatori, etapele în care pot fi luate măsurile menționate în planurile de redresare, acțiunile care trebuie întreprinse în legătură cu acești indicatori și condițiile necesare pentru aplicarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește acești indicatori.

Domeniu de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică instituțiilor definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 23 din Directiva 2014/59/UE care fac obiectul obligațiilor prevăzute la articolele 5-9 din aceeași directivă, astfel cum se detaliază la articolele 3-21 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei.
7. În cazul instituțiilor care nu fac parte dintr-un grup care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul articolelor 111 și 112 din Directiva 2013/36/UE, prezentul ghid se aplică la nivel individual.
8. În cazul instituțiilor care fac parte dintr-un grup care face obiectul supravegherii consolidate în temeiul articolelor 111 și 112 din Directiva 2013/36/UE, prezentul ghid se aplică la nivelul întreprinderii-mamă din Uniune și la nivelul filialelor acesteia.
9. Autoritățile competente pot specifica modul în care se aplică prezentul ghid, integral sau parțial, instituțiilor care fac obiectul unor obligații simplificate în ceea ce privește planurile lor de redresare, astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva 2014/59/UE.
10. Autoritățile competente pot acorda derogări de la aplicarea anumitor indicatori sau condiții prevăzute la punctele 21-23 instituțiilor care sunt firme de investiții, în cazul în care aplicarea acestora nu ar fi adecvată pentru planul de redresare al firmei de investiții sau al grupului de firme de investiții, având

² Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

³ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO L 184, 8.7.2016, p. 1).

în vedere modelul de afaceri, dar și structura juridică, profilul de risc, dimensiunea sau complexitatea acestora.

Destinatari

11. Presentul ghid se adresează autorităților competente definite la articolul 4 punctul 2 subpunctele (i) și (viii) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, precum și instituțiilor financiare definite la articolul 4 punctul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în cazul în care aceste instituții financiare intră în domeniul de aplicare al prezentului ghid.

Definiții

12. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenii utilizați și definiții în Directiva 2014/59/UE, în Directiva (UE) 2013/36 și în Directiva (UE) 2019/2034 au același înțeles în cuprinsul ghidului.

13. În sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

„autoritate competentă”	înseamnă autoritatea competentă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/59/UE, și supraveghetorul consolidant, astfel cum este definit la punctul 37 din aceasta, precum și autoritatea competentă, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 5 din Directiva (UE) 2019/2034, și supraveghetorul grupului, astfel cum este definit la punctul 15 din aceasta;
„capacitatea generală de redresare”	înseamnă capacitatea unei instituții sau a unui grup per ansamblu de a-și restabili poziția financiară în urma unei deteriorări semnificative;
„indicatori ai planului de redresare”	înseamnă indicatorii calitativi și cantitativi stabiliți de fiecare instituție pe baza cadrului prevăzut în prezentul ghid, pentru a identifica etapele în care pot fi luate măsurile corespunzătoare menționate în planul de redresare, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.
„instituția”	înseamnă instituția, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 23 din Directiva 2014/59/UE, și întreprinderea-mamă din Uniune, astfel cum este prevăzută la punctul 85 din aceasta;
„plan de redresare”	înseamnă planul de redresare prevăzut la articolele 5 și 6 din Directiva 2014/59/UE și planul de redresare al grupului prevăzut la articolele 7 și 8 din aceeași directivă;

3. Punere în aplicare

Data aplicării

14. Prezentul ghid se aplică după 14.02.2022.

Abrogare

15. Ghidul privind lista minimă de indicatori calitativi și cantitativi ai planului de redresare (EBA-GL-2015-02) din 6 mai 2015⁴ se abrogă și se înlocuiește după 14.02.2022.

4. Stabilirea cadrului de indicatori ai planului de redresare

16. Cadrul de indicatori ai planului de redresare trebuie stabilit de către instituții și evaluat de autoritatea competentă, luând în considerare criteriile specificate în prezentul ghid.
17. Planul de redresare trebuie să conțină informații detaliate despre procesul decizional în ceea ce privește activarea planului de redresare ca element esențial al cadrului de administrare a activității, care să fie bazat pe un proces de escaladare folosind indicatorii prevăzuți în cadrul relevant și în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.
18. La definirea acestui cadru, instituțiile trebuie să ia în considerare faptul că încălcarea indicatorilor nu activează automat o anumită opțiune de redresare, ci indică faptul că ar trebui inițiat un proces de escaladare pentru a decide dacă este necesar să se ia măsuri.
19. Instituțiile trebuie să includă în planul de redresare atât indicatori cantitativi, cât și indicatori calitativi.
20. La stabilirea pragurilor indicatorilor cantitativi ai planului de redresare, în concordanță cu cadrul general de administrare a riscurilor în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei, instituția trebuie să utilizeze indicatori progresivi („abordarea de tip semafor”) pentru a informa organul de conducere al instituției că pragurile indicatorilor ar putea fi atinse.

Categoriile de indicatori ai planului de redresare

21. Instituția trebuie să includă în planul de redresare cel puțin următoarele categorii obligatorii de indicatori ai planului de redresare, astfel cum se precizează în continuare în ghid:

⁴ <https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1064487/4bf18728-e836-408f-a583-b22ebaf59181/EBA-GL-2015-02%20GL%20on%20recovery%20plan%20indicators.pdf>

- a. indicatori de capital;
 - b. indicatori de lichiditate;
 - c. indicatori de rentabilitate;
 - d. indicatori de calitate a activelor.
22. Instituțiile trebuie să includă în planul de redresare următoarele două categorii de indicatori, astfel cum se precizează în continuare în ghid, cu excepția cazului în care acestea prezintă autorităților competente justificări satisfăcătoare în sensul că aceste categorii nu sunt relevante pentru structura juridică, profilul de risc, dimensiunea și/sau complexitatea instituției (i.e. o prezumție relativă):
- a. indicatori de piață;
 - b. indicatori macroeconomici.
23. Instituțiile trebuie să includă indicatori specifici ai planului de redresare, din lista prezentată pe categorii în anexa II la prezentul ghid, cu excepția cazului în care acestea prezintă autorităților competente justificări satisfăcătoare în sensul că acești indicatori specifici nu sunt relevanți pentru structura juridică, profilul de risc, dimensiunea și/sau complexitatea instituției sau nu pot fi aplicați din cauza caracteristicilor pieței pe care instituția își desfășoară activitatea (i.e. o prezumție relativă).
24. Atunci când o instituție răstoarnă prezumția prevăzută la punctul 23 pentru oricare dintre indicatorii specificați în anexa II, aceasta trebuie, dacă este posibil, să îl înlocuiască cu un alt indicator din aceeași categorie, care este mai relevant pentru instituția respectivă. În cazul în care nu este posibilă înlocuirea fiecărui indicator din anexa II, instituțiile trebuie să includă în planurile lor de redresare cel puțin un indicator din fiecare dintre categoriile prevăzute la punctul 21.
25. Instituțiile nu trebuie să își limiteze setul de indicatori la lista minimă prevăzută în anexa II și trebuie să aibă în vedere includerea altor indicatori conform principiilor și în concordanță cu descrierea categoriilor prevăzute în prezentul ghid. În acest scop, anexa III include o listă neexhaustivă cu exemple de indicatori suplimentari ai planului de redresare, defalcați pe categorii.
26. Cadrul privind indicatorii planului de redresare trebuie:
- a. să fie adaptat la modelul de afaceri și strategia unei instituții, precum și să fie adecvat profilului de risc al acesteia. Acesta trebuie să identifice principalele vulnerabilități care au cea mai mare probabilitate să afecteze situația financiară a instituției;
 - b. să fie adecvat pentru structura juridică, dimensiunea și complexitatea fiecărei instituții. În mod specific, numărul de indicatori trebuie să fie suficient pentru a avertiza instituția asupra deteriorării condițiilor într-o varietate de domenii. În același timp, acest număr de indicatori trebuie să fie suficient de specifici și gestionabili de către instituții;
 - c. să fie în concordanță cu cadrul general de administrare a riscurilor și cu indicatorii de lichiditate sau de capital existenți din planul de urgență, precum și cu indicatorii din planul de continuitate a activității;
 - d. să permită monitorizarea periodică și să fie integrați în cadrul de administrare a activității instituției și în procedura de escaladare și cea decizională; și

- e. să includă indicatori anticipativi.

Cerințe privind calibrarea indicatorilor planului de redresare

27. Pentru calibrarea cadrului indicatorilor, instituția trebuie să ia în considerare de următoarele:

- a. capacitatea generală de redresare a opțiunilor disponibile: instituțiile cu o capacitate generală de redresare mai limitată trebuie să ia în considerare încălcarea indicatorilor planului de redresare mai devreme, pentru a maximiza șansele de implementare cu succes a opțiunilor de redresare mai limitate;
- b. perioada de timp și complexitatea punerii în aplicare a opțiunilor de redresare, luând în considerare mecanismele de administrare a activității, aprobările din partea autorității de reglementare necesare în toate jurisdicțiile relevante și eventualele obstacole operaționale în executare. Instituțiile care se bazează pe opțiuni mai complexe de executat și care ar putea dura mai mult să fie implementate, trebuie să aibă indicatori calibrați corespunzător, într-o manieră mai conservatoare, pentru a permite o avertizare cu suficient timp înainte;
- c. etapa crizei în care opțiunea de redresare poate fi utilizată efectiv. La examinarea acestui aspect, instituția trebuie să ia în considerare faptul că, în cazul anumitor tipuri de opțiuni, beneficiile complete ar putea fi dificil de atins mai târziu în situații de criză, spre deosebire de o implementare timpurie. De exemplu, în cazul opțiunii de redresare de „atragere de capital de pe piață”, o instituție trebuie să analizeze dacă și când acest lucru poate fi realizat în mod realist. Instituțiile trebuie să recunoască faptul că atragerea de capital extern ar putea deveni cu atât mai dificilă, cu cât instituția se apropie de încălcarea cerințelor sale de capital;
- d. ritmul de deteriorare în timpul unei crize. Instituțiile trebuie să recunoască faptul că, dacă ritmul de deteriorare depinde în cele din urmă de circumstanțele specifice ale crizei, profilurile specifice ale instituțiilor, inclusiv, dar fără a se limita la instituțiile cu un model de afaceri mai puțin diversificat, precum și alte circumstanțe individuale, pot duce la o deteriorare mai rapidă a poziției financiare a instituției și la un interval de timp mai scurt pentru implementarea opțiunilor de redresare. În acest sens, instituțiile trebuie să ia în considerare și utilizarea indicatorilor care arată deteriorarea în timp pentru a identifica situațiile în care are loc o deteriorare rapidă și substanțială a poziției financiare a unei instituții (de exemplu, capitalul). În plus, trebuie avută în vedere monitorizarea evoluției unui indicator în cazul în care este dificil să se definească un singur moment în timp în care este necesară escaladarea;
- e. cadrul de administrare a riscurilor instituției (inclusiv ICAAP) și al apetitului la risc. O instituție trebuie să se asigure că calibrarea indicatorilor planului de redresare este în concordanță cu cadrul său de administrare a riscurilor și al apetitului la risc (de exemplu, cadrul de alertă timpurie, planurile de urgență și planurile de continuitate a activității).

28. O instituție trebuie să poată explica autorității competente modul în care s-a stabilit calibrarea indicatorilor din planul de redresare și să demonstreze că pragurile vor fi depășite suficient de devreme pentru a fi eficace.

29. Caracterul adecvat al calibrărilor indicatorilor planului de redresare trebuie monitorizat periodic și, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE, trebuie actualizat cel puțin o dată pe an sau mai frecvent în cazul în care este necesară actualizarea propusă de instituție ca urmare a modificării situației financiare și a activității instituției. Orice actualizare a calibrării indicatorilor planului de redresare trebuie notificată, explicată și justificată prompt și corespunzător autorității

competente. Autoritățile competente trebuie să convină asupra unei astfel de actualizări atunci când evaluează planul de redresare.

30. Autoritățile competente și autoritățile de rezoluție pot decide să pună în aplicare măsuri temporare de sprijin în cazul unei crize sistemice, cu scopul de a reduce sarcinile de reglementare care ar putea avea un impact negativ asupra capacității instituțiilor de a continua să sprijine economia reală. Având în vedere caracterul temporar și obiectivul specific al acestor măsuri de sprijin în materie de supraveghere și rezoluție, acordarea acestora nu ar trebui să ducă la o modificare automată a calibrării indicatorilor planului de redresare de către instituții.
31. Autoritățile competente pot conveni asupra actualizării calibrării indicatorilor planului de redresare în cazuri justificate corespunzător, cum ar fi următoarele:
 - a. Recalibrarea indicatorilor respectă cerințele generale de calibrare a indicatorilor planului de redresare, astfel cum au fost prezentate la punctul 27.
 - b. Ajustările reflectă modificările aduse profilului de afaceri și financiar al instituției și sunt aliniate la cadrul intern de administrare a riscurilor și al apetitului la risc al instituției.
 - c. Recalibrarea nu contravine obiectivelor referitoare la măsurile de sprijin în materie de supraveghere.
 - d. Indicatorii de capital sunt în permanență calibrați la niveluri care depășesc valoarea relevantă a fondurilor proprii necesare în temeiul prevederilor din partea a treia, partea a patra și partea a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în temeiul capitolului 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 și al articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE, după caz.

Măsuri și notificări în cazul încălcării unui indicator

32. Pentru ca încălcările indicatorilor să-și atingă efectiv potențialul de avertizare, în conformitate cu procedurile interne specificate în planurile lor de redresare în temeiul articolului 5 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei, instituțiile trebuie prompt și în orice caz:
 - a. în termen de o zi lucrătoare de la încălcarea indicatorului planului de redresare, să alerteze organul de conducere al instituției prin inițierea procesului corespunzător de escaladare, pentru a se asigura că orice încălcare este luată în considerare și, după caz, sunt întreprinse acțiunile necesare; și
 - b. cel târziu în termen de o zi lucrătoare de la escaladarea internă menționată la litera (a) de mai sus, notifică autoritatea competentă relevantă cu privire la încălcarea indicatorului din planul de redresare.
33. În cazul în care un indicator al planului de redresare a fost încălcat, organul de conducere al instituției trebuie, tot în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, să evalueze situația, să decidă dacă trebuie luate măsuri de redresare și să notifice prompt decizia sa autorității competente.
34. Decizia luată de instituția menționată la alineatul anterior trebuie să se bazeze pe o analiză motivată a circumstanțelor în care a avut loc încălcarea. În cazul în care decizia este ca instituția să ia măsuri în

conformitate cu planul de redresare, autoritatea competentă trebuie să primească un plan de acțiune bazat pe o listă de posibile opțiuni de redresare credibile și viabile care să fie utilizate în această situație de criză și un calendar de remediere a încălcării. În cazul în care decizia este ca instituția să nu ia nicio măsură de redresare, în explicația furnizată autorității competente trebuie să se prezinte clar motivele și, după caz, să se demonstreze cum este posibilă restabilirea anumitor tipuri de indicatori și a încălcărilor acestora fără a se recurge la măsuri de redresare.

35. Orice acțiune sau opțiune pusă în aplicare sau avută în vedere de instituție în urma încălcării unui indicator, chiar dacă anterior nu a fost inclusă în planul de redresare, trebuie considerată relevantă pentru a fi comunicată autorității competente. Cu titlu indicativ, în acest scop, opțiunile de redresare trebuie să includă măsuri cu un caracter extraordinar, precum și măsuri care ar putea fi luate inclusiv în cursul activității normale, astfel cum se menționează la articolul 8 din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei (de exemplu, de la măsuri de urgență la opțiuni de redresare mai extreme și mai radicale).
36. Decizia finală privind posibila activare a planului de redresare aparține instituției și nu este declanșată automat de o încălcare. După notificarea încălcării, autoritatea competentă trebuie să colaboreze activ cu instituția.
37. În sensul alineatului anterior, autoritatea competentă trebuie să monitorizeze (i) activarea corespunzătoare și în timp util de către instituție a procedurilor de escaladare și (ii) dacă discuția privind activarea planului are loc la nivelul corect al conducerii instituției. Autoritatea competentă trebuie să evalueze dacă raționamentul care stă la baza deciziei instituției de a pune sau nu în aplicare opțiunile de redresare este transparent și bine justificat.

Mecanisme de monitorizare a indicatorilor planului de redresare

38. Instituția trebuie să monitorizeze indicatorii planului de redresare cu o frecvență adecvată, care să permită transmiterea în timp util, la cerere, a indicatorilor către autoritatea competentă.
39. La cererea autorității competente, instituția trebuie să îi poată prezenta, cel puțin o dată pe lună, valori privind întregul set de indicatori ai planului de redresare (care au fost sau nu încălcați), chiar dacă valorile indicatorilor nu s-au modificat. Autoritatea competentă trebuie să analizeze posibilitatea de a solicita aceste informații mai frecvent, în special în situații de criză sau atunci când unul sau mai mulți indicatori ai planului de redresare au fost încălcați, ținând seama de natura și evoluția crizei (rapidă sau lentă) și de tipul de indicator (de exemplu, indicatori de lichiditate).

5. Indicatorii planului de redresare

Indicatori de capital

40. Indicatorii de capital trebuie să identifice, pe bază continuă, orice deteriorare semnificativă, efectivă și potențial viitoare a cantității și calității capitalului, inclusiv creșterea efectului de levier.
41. La selectarea indicatorilor de capital, instituția trebuie să analizeze modalitățile de abordare a problemelor care rezultă din faptul că respectiva capacitate a acestor indicatori de a permite o reacție

promptă poate fi mai mică decât în cazul altor tipuri de indicatori, iar anumite măsuri de restabilire a poziției capitalului unei instituții pot implica perioade mai mari de punere în practică sau o sensibilitate mai mare la condițiile de piață sau la alte condiții. În mod specific, acest lucru se poate realiza prin stabilirea de anticipații care trebuie să aibă în vedere scadențe contractuale semnificative în legătură cu instrumentele de capital.

42. De asemenea, indicatorii de capital trebuie să fie integrați în procesul de evaluare a adecvării capitalului intern (ICAAP) al instituției, în conformitate cu articolul 73 din Directiva 2013/36/UE.
43. Pragurile pentru indicatorii care au la bază cerințe de capital reglementat trebuie să fie calibrate de instituție la niveluri adecvate pentru a permite o distanță suficientă față de o încălcare a cerințelor de capital aplicabile instituției [inclusiv cerințe minime de fonduri proprii, astfel cum este prevăzut la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerințe suplimentare de fonduri proprii aplicate conform articolului 104 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2013/36/UE].
44. În conformitate cu obiectivul procesului de redresare și cu flexibilitatea acordată instituției de a acționa independent atunci când încalcă indicatorii, indicatorii de capital reglementat trebuie să fie stabiliți la un nivel mai ridicat în raport cu cel care va permite intervenția autorităților de supraveghere.
45. În general, indicatorii de capital trebuie să fie calibrați peste cerința privind amortizorul de capital combinat. În cazul în care o instituție își calibrează indicatorii de capital în cadrul amortizoarelor, aceasta trebuie să demonstreze clar în planul de redresare că opțiunile sale de redresare pot fi implementate în cazul în care amortizoarele au fost utilizate total sau parțial.
46. Pragurile pentru indicatorii aferenți cerințelor prevăzute la articolul 45 literele (c) și (d) din Directiva 2014/59/UE (Cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile – MREL) și la articolul 92a sau 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (TLAC), exprimate ca procent din cuantumul total al expunerii la risc (TREA) și din indicatorul de măsurare a expunerii totale (TEM), trebuie să fie aliniate la calibrarea indicatorilor planului de redresare a capitalului reglementat și trebuie să fie stabilite la un nivel superior celui care permite intervenția autorității de rezoluție în conformitate cu articolul 16 a din Directiva 2014/59/UE [așa cum a fost introdus prin Directiva (UE) 2019/879] și cu articolul 128 din Directiva 2013/36/UE [așa cum a fost modificat prin Directiva (UE) 2019/878]. În general, pragul trebuie să fie calibrat de instituție peste cerința privind amortizorul combinat atunci când acesta este luat în considerare în plus față de (i) cerința minimă TLAC și de (ii) MREL finală sau de nivelurile-țintă intermediare obligatorii ale MREL (dacă sunt diferite) exprimate ca procent din TREA. De asemenea, instituția trebuie să ia în considerare orice element suplimentar considerat relevant atunci când stabilește aceste cerințe, inclusiv o cerință de subordonare, după caz. Dacă o instituție trebuie să decidă calibrarea indicatorilor de capital aferenți MREL și TLAC în cadrul amortizoarelor, trebuie să demonstreze clar în planul de redresare că opțiunile sale de redresare pot fi implementate în cazul în care amortizoarele au fost utilizate total sau parțial.
47. Pragul indicatorului trebuie să țină seama de profilul de scadență al pasivelor eligibile și de capacitatea instituției de a le reînnoi. În cazul grupurilor cu o strategie de rezoluție cu mai multe puncte de intrare (MPE), în care domeniul de aplicare prudențial ar putea să difere de domeniul de aplicare al rezoluției, instituția trebuie să calibreze indicatorii MREL/TLAC la nivel consolidat pentru fiecare dintre entitățile/grupurile supuse rezoluției.

48. Atunci când evaluează planul de redresare, autoritatea competentă trebuie să convină în consultare cu autoritatea de rezoluție cu privire la calibrarea pragului pentru MREL. La primirea unei notificări din partea instituției cu privire la încălcarea unui indicator MREL, autoritatea competentă trebuie să informeze autoritatea de rezoluție și să coopereze cu aceasta, având în vedere importanța MREL pentru obiectivele rezoluției prevăzute la articolul 31 din Directiva 2014/59/UE.

Indicatori de lichiditate

49. Indicatorii de lichiditate trebuie să aibă capacitatea de a informa o instituție cu privire la eventualitatea unei deteriorări sau deteriorarea efectivă a capacității instituției de a acoperi necesitățile curente și viitoare de lichiditate și finanțare.
50. Indicatorii de lichiditate ai instituției trebuie să facă referire în egală măsură la necesitățile de lichiditate și de finanțare pe termen scurt și pe termen lung ale instituției și să ilustreze dependența instituției de piețele de tip wholesale și depozitele retail, făcând distincția între monedele cheie, dacă este cazul.
51. Indicatorii de lichiditate trebuie să fie integrați în strategiile, politicile, procesele și sistemele elaborate de către fiecare instituție în temeiul articolului 86 din Directiva 2013/36/UE, precum și în cadrul de administrare a riscurilor de care dispune.
52. Indicatorii de lichiditate trebuie să acopere inclusiv alte eventuale necesități de lichiditate și finanțare, precum expunerile la finanțarea intragrup și cele asociate structurilor extrabilanțiere.
53. Pragurile pentru indicatorii de lichiditate trebuie să fie calibrate de instituție la niveluri adecvate pentru a putea informa instituția cu privire la riscurile potențiale și/sau existente de nerespectare a acestor cerințe minime (inclusiv cerințe suplimentare de lichiditate în temeiul articolului 105 din Directiva 2013/36/UE, dacă este cazul).
54. Pragurile pentru indicatorii care au la bază cerințe de lichiditate reglementată (indicatorii LCR și NSFR) trebuie, prin urmare, să fie calibrate peste cerințele minime de 100 %.
55. Pentru a calibra pragurile poziției de lichiditate, instituția trebuie să țină seama de indicatorii de lichiditate utilizați la monitorizarea internă, reflectând propriile ipoteze privind lichiditățile care ar putea rezulta în mod realist din surse care nu sunt luate în considerare în cerințele de reglementare. În acest scop, instituția ar putea lua în considerare cuantumul concentrării capacității de compensare (CBC), alte surse de lichidități (de exemplu, depozite la alte instituții de credit) și orice alte ajustări relevante. La stabilirea indicatorilor anticipativi, instituția trebuie să evalueze scadența pe care trebuie să o aibă în vedere, în funcție de profilul de risc al instituției, iar ulterior trebuie să ia în considerare intrările și ieșirile estimate.

Indicatori de rentabilitate

56. Indicatorii de rentabilitate trebuie să ilustreze orice aspect legat de veniturile instituției, care poate duce la o deteriorare rapidă a poziției financiare a instituției prin rezultate reportate scăzute (sau pierderi) cu impact asupra fondurilor proprii ale instituției.
57. Această categorie trebuie să includă indicatori ai planului de redresare care se referă la pierderi asociate riscului operațional care pot avea un impact semnificativ asupra contului de profit și

pierdere, incluzând, dar fără a se limita la acestea, probleme legate de conduită, fraudă externă și internă și/sau alte situații.

Indicatori de calitate a activelor

58. Indicatorii de calitate a activelor trebuie să măsoare și să monitorizeze evoluția calității activelor instituției. Mai exact, aceștia trebuie să indice momentul în care deteriorarea calității activelor poate determina etapa în care instituția trebuie să aibă în vedere luarea uneia dintre măsurile descrise în planul de redresare.
59. Indicatorii de calitate a activelor pot include un raport de stocuri și unul de fluxuri pentru expunerile neperformante pentru a ilustra nivelul și dinamica acestora.
60. Indicatorii de calitate a activelor trebuie să acopere aspecte precum expunerile extrabilanțiere și impactul creditelor neperformante asupra calității activelor.

Indicatori de piață

61. Scopul indicatorilor de piață este de a surprinde așteptările din partea participanților la piață referitor la o stare financiară a instituției în deteriorare rapidă, care poate duce la întreruperea accesului la piețe de finanțare și de capital. Conform acestui obiectiv, cadrul indicatorilor calitativi și cantitativi trebuie să se refere la următoarele tipuri de indicatori:
 - a. indicatori de titluri de capital, care surprind fluctuațiile prețului acțiunilor companiilor cotate, sau rapoarte care măsoară relația dintre valoarea contabilă și cea de piață a titlurilor de capital;
 - b. indicatori de datorii, care surprind așteptările furnizorilor de finanțare de tip angro, precum instrumente de tip „credit default swap” sau marje aferente datoriei;
 - c. indicatori de portofoliu, care surprind așteptările legate de anumite clase de active relevante pentru fiecare instituție (de exemplu, proprietăți imobiliare);
 - d. evoluții descendente ale ratingului (termen lung și/sau termen scurt) deoarece reflectă așteptările agențiilor de rating, care pot duce la schimbarea rapidă a așteptărilor participanților la piață referitor la poziția financiară a instituției.

Indicatori macroeconomici

62. Indicatorii macroeconomici au scopul de a surprinde semnale privind deteriorarea condițiilor economice în care activează instituția sau privind concentrările expunerilor sau finanțărilor.
63. Indicatorii macroeconomici trebuie să se bazeze pe elemente cuantificabile care influențează performanța instituției în anumite zone geografice sau sectoare economice relevante pentru instituție.
64. Indicatorii macroeconomici trebuie să includă următoarele tipologii:
 - a. indicatori macroeconomici geografici, care se referă la diferite jurisdicții la care este expusă instituția, ținând cont și de riscurile care apar în legătură cu eventuale obstacole legale;

- b. indicatori macroeconomici de sector, care se referă la sectoare specifice majore de activitate economică la care este expusă instituția (de exemplu, transport, proprietăți imobiliare).

Anexa I – Categoriile de indicatori ai planului de redresare

Categoriile de indicatori ai planului de redresare (primele patru categorii sunt obligatorii, în timp ce ultimele două categorii pot fi excluse dacă o instituție justifică irelevanța lor pentru ea)
Categoriile obligatorii
1. Indicatori de capital
2. Indicatori de lichiditate
3. Indicatori de rentabilitate
4. Indicatori de calitate a activelor
Categoriile care fac obiectul prezumției refutabile
5. Indicatori de piață
6. Indicatori macroeconomici

Anexa II – Lista minimă de indicatori ai planului de redresare

Lista minimă de indicatori ai planului de redresare (fiecare indicator poate fi justificat de o instituție ca fiind irelevant pentru ea, însă, în acest caz, acesta trebuie înlocuit cu un alt indicator mai relevant pentru această instituție)	
1. Indicatori de capital	
a)	Rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază
b)	Rata fondurilor proprii totale
c)	Rata efectului de levier
d)	MREL și TLAC (după caz)
2. Indicatori de lichiditate	
a)	Indicator de acoperire a necesarului de lichiditate
b)	Indicator de finanțare stabilă netă
c)	Active disponibile și negrevate de sarcini, eligibile la banca centrală
d)	Poziția lichidității
3. Indicatori de rentabilitate	
a)	(Rentabilitatea activelor) sau (rentabilitatea capitalului)
b)	Pierderi operaționale semnificative
4. Indicatori de calitate a activelor	
a)	Rata de creștere a creditelor neperformante brute
b)	Rata de acoperire [provizioane/(total credite neperformante)]
5. Indicatori de piață	
a)	Rating revizuit în sens negativ sau deteriorare a ratingului
b)	Marja instrumentelor de tip „credit default swap”
c)	Variația prețului acțiunilor
6. Indicatori macroeconomici	
a)	Variații PIB
b)	Instrumente de tip „credit default swap” ale entităților suverane

Anexa III – Lista exemplificativă de indicatori suplimentari ai planului de redresare

Indicatori suplimentari ai planului de redresare (listă neexhaustivă prezentată doar cu titlu de exemplu)
1. Indicatori de capital
a) (Rezultatul reportat și rezerve)/total capital propriu
b) Informații nefavorabile despre poziția financiară a contrapărților semnificative
2. Indicatori de lichiditate
a) Concentrația surselor de lichiditate și finanțare
b) Costul total de finanțare (finanțare de tip retail și angro)
c) Durata medie de finanțare de tip angro
d) Neconcordanțe de scadențe contractuale
e) Costul finanțării de tip angro
3. Indicatori de rentabilitate
a) Raport costuri - venituri (costuri de exploatare/venituri din exploatare)
b) Marja netă a dobânzii
4. Indicatori de calitate a activelor
a) Credite neperformante nete/fonduri proprii
b) (Credite neperformante brute)/total credite
c) Rata de creștere a depreciilor activelor financiare
d) Credite neperformante pe concentrări geografice sau sectoriale semnificative

e) Expuneri restructurate în urma dificultăților financiare ⁵ /total expuneri
5. Indicatori de piață
a) Raportul preț - valoare contabilă
b) Amenințare sau daune reputaționale semnificative pentru instituție
6. Indicatori macroeconomici
a) Rating revizuit în sens negativ sau deteriorare a ratingului entităților suverane
b) Rata șomajului

⁵ „Expunerile restructurate în urma dificultăților financiare”, astfel cum sunt definite la articolele [Commission Implementing Regulation (EU) 2021/451 of 17 December 2020, Annex V, Part 2, par. 240-268].